

UFO NYT

S. U. F. O. I.

Juli 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 51675

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigatlon)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
 Otto Billmann, Tysk Bogimport A/S,
 Vester Voldgade 83, København V.,
 telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
 gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
 Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
 E. Jensen (dansk stof)
 Gerda Rørbæk Nielsen
 (Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interesse for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	121
Kæmpemeteor.....	124
Spørgsmål og svar.....	126
Et fysisk bevis.....	128
UFO-observationer over Skandinavien.....	130
Århundredes største begivenhed.....	134
Kosmologi.....	136
Lysende og usynlige UFO'er.....	139

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Margrethevej 41, Vojens, telefon 4 17 08.

Kontaktudvalget:

Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.
 Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, tlf. 061 7 11 49.
 Regnskabsfører: Irma Andersen, Volundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.
 Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
 Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
 Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby.
 Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.
 Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby.
 X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Sjælland:

Holger Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.
 Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
 Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
 Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
 Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
 Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
 Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
 Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
 Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
 Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
 Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
 Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
 Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
 Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
 Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
 Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
 Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Fortsættes på bagsiden

★ **AKTUELT** ★

★

(Ought to be translated).

»DEN NYE TID«

Af H. C. Petersen

Fortsat

Samtidig er der i tusindvis af rumskibe fra andre verdener i vor atmosfære — bemanded med venlige og højt uddannede videnskabsmænd og kvinder på mange mange forskellige felter.

Det er ikke første gang, de er her. Deres forfædre i mange generationer, ja i årtusinder forsøgte det samme, nemlig at ryste os vågne — ud af den overmaterialistiske verden, hvor der ikke er plads for andre tanker end — berigelsens — i dens mange forskellige faser og former.

Som tidligere, optræder disse uhyre fremskredne mennesker med den yderste varsomhed, vel vidende, at de meget let ved uforsigtighed kan gøre os ubodelig skade i vor udvikling. De er her — de viser sig her og der under forskellige forhold — men altid med en vis betydning for tid og sted. — Titusinder har set dem — hundredetusinder vil få dem at se.

På måder, som kun de færreste anser for mulige, søger disse mennesker at påvirke os i positiv retning, så vore tanker afledes fra den hidtil uskrevne lov: Krig skal følge krig. I det storpolitiske spil kan man ane disse fremsynede menneskers medvirken — om de vinder lidt eller meget — om de vil sprænge banken — afhænger af jordmennesket selv.

Det vil sige, at vi, som kender sandheden, har et uhyre ansvar — et ansvar så stort, at det kun kan vække latter i de kredse, for hvem denne sag ikke eksisterer, hvis vi fortalte det. Det er vor pligt at gøre vort yderste på en pæn, rolig og værdig måde. Vi skal ikke hovere overfor de, som véd mindre end vi, eller som har misforstået sagen. — Vi skal ikke bruge hårde midler. Vi skal blot gennem vor virksomhed skabe respekt omkring vor organisation og

ved den personlige fremtræden — om det enkelte medlem.

Alle må fremover gøre deres yderste; benyt enhver lejlighed til at udbrede kendskabet til sagen, til organisationen og til UFO-NYT. Gør det til en vane altid at have materialer ved hånden — gør hvad der er muligt for at tegne nye abonnenter. Sørg for at få et godt forhold til den lokale presse — vis dem, at vi ikke er nogle gabehoveder, som er naive og vildledte og lad os få fornuftige oplysninger ud til massen.

Vi håber, at vi til næste kongres kan invitere mange flere prominente gæster — gæster fra regering, videnskab samt radio og fjernsyn — og så håbe at man kommer.

Hvis disse repræsentanter havde været her i dag, kunne jeg have bedt:

Forsvarsministeren: Om at søge kontakt med udenlandske militære kredse (hvis det ikke allerede har fundet sted) og udnytte den indhøstede viden til en nøje planlagt oplysning af visse dele af mandskabet i de militære enheder — således at dette mandskab med glæde ville rapportere, hvad de måtte observere i og uden for tjenesten; — og hvad der er mindst lige så vigtige, at visse kategorier, som gennem udøvelsen af tjenesten er mere „udsat“ for at møde flyvende tallerkener, ved, hvordan de skal forholde sig, så vi i hvert fald ikke får dræbt mennesker og/eller ødelagt kostbart materiel på grund af manglende kendskab til de faktiske forhold. — SUFOI tilbyder sin hjælp — gratis. Jeg kan i den forbindelse nævne, at vor medarbejder i Polen har orienteret 100 højerestående officerer fra det polske flyvevåben om flyvende tallerkener.

Undervisningsministeren: Søger kontakt med det hollandske undervisningsministerium angående indførelsen af UFO-undervisningen i de hollandske skoler — med en tilfældevis til danske forhold for øje — SUFOI til gratis disposition med råd og vejledning — udarbejdelse af undervisningsmaterialer, kurser for lærerne o.s.v. o.s.v.

Justitsministeren: Udvirke en oplysningsplan for alle politistationers mandskaber — således at betjentene ved, hvad de kan komme ud for. — Det er fortvivlende at modtage rapporter — bagefter — når en betjent har været kaldt ud til en observation,

og han så i første omgang anså manden for blot at være gal. — Vi kan ikke være det bekendt.

Til videnskaben i dens forskellige påklædninger ville jeg sige:

Det er uhyre glædelige at se den fremgang, der er at spore, når talen drejer sig om kosmos og liv i kosmos. Hvor vi for bare få år siden stod overfor en blank afvisning af muligheder for intelligent liv andre steder end her, står vi nu overfor det faktum, at *ingen* tør afvise muligheden, og mange finder det endog selvfølgeligt. — Atter andre, dog især udenlandske videnskabsmænd har strakt sig til at anse det for overvejende sandsynligt, at der findes intelligent liv med højere udvikling end vor, og at disse individer sikkert for lang tid siden har lært rumflyvning. Her standser så også tilhængerne af denne teori, idet ingen videnskabsmænd i dag kan fatte, hvorledes man kan overvinde de uhyre afstande mellem solsystemerne, idet de stadig kredser i den jet- og raketfartens baner, som vi er nået til begrænset at kunne beherske i dag.

Man aner en udvikling, når man f. eks. ser nogle få avisnotitser og overskrifter som disse:

- 1958 Strålemystik i verdensrummet!
- 1958 Månen har ingen atmosfære.
- 1958 Ingen liv på Venus og Mars.
- 1959 Mars og Venus søger stadig.
- 1959 På éngang sandsynlighed for at fremmede rumskibe findes, og at de ikke er i vor nærhed.
- 1959 Stadig intet sikkert bevis for de flyvende tallerkener.
- 1959 Tre procents chance for de flyvende tallerkener.
- 1959 Mener, at „englene“ var rumflyvere — !
- 1960 En astronom gør status: Marsmændene forlængst aflivet af videnskaben.
- 1960 Liv på Mars, hævder russisk professor!
- 1960 Rumskib fra en fjern klode ødelagde Sodoma og Gomorra.
- 1960 Man søger kontakt med to stjerner 11 lysår borte — intet svar!
- 1961 Himalaya'er på Mars.
- 1961 Et sprog i universet.
- 1961 Man lytter efter signaler fra rummet dag og nat.
- 1961 En planet som Jorden i hvert solsystem.
- 1961 Amerikanske videnskabsmænd påviser ilt i Venus atmosfære — mulighed for liv.
- 1961 Liv i verdensrummet?
- 1961 Mennesker vil møde mennesker i rummet!

Man tænker ikke på de kosmiske kræfter — endnu — men om et par år vil hastigheder, menigmand ikke fatter, være almindeligt diskussionsemne på videnskabeligt plan, og det vil så også være muligt at anerkende, at afstandene ikke er den største hindring. Jorden—Venus på ca. 12 timer må være tilfredsstillende — det er det, de besøgende bruger i dag — og de forsker også stadig.

Til pressen som i vid udstrækning har ignoreret vor invitation her idag vil jeg sige:

De har et uhyre ansvar — det er meget meget større, end De kan forestille Dem. Hvis De kendte dette spils mange brikker, ville De forstå mig. — De kan ikke kende disse brikker — men De kan ane selve spillet.

Må jeg så indtrængende, som det er mig muligt, bede Dem om at behandle sagen fair. Jeg tillader mig at give Dem et par råd:

Hvis De har en mand, som er egnet, og forholdene i øvrigt taler for det, lad så denne mand følge sagen op. Lad ham kontakte en af SUFOIs ledere, lad ham få et grundlag at arbejde på. Lad os så få oplysende notitser og artikler — uden tankestreger, udråbstegn og store spørgsmålstegn — således at bladets læserkreds bliver bibragt en anelse af sandheden og i hvert fald under ingen omstændigheder — vildledt! Det skal ikke være stort opsatte artikler — og SUFOIs navn bør endog næppe figurere — simpelthen fordi det skal være videnskabelige artikler — men kan der så med mellemrum på passende måde bringes et eller andet direkte om UFO-sagen — ja, så har vi faktisk forstået hinanden.

Jeg kan opfordre radio og fjernsyn til at bringe oplysende udsendelser — men ikke på 20 minutter. Hellere 2 timer eller for vor skyld 20 eller 200 eller flere timer. I USA går der hver nat kl. 0130 en udsendelse om fl. tall. i det amerikanske fjernsyn. Det sene tidspunkt? Da er der ikke så mange tilskuere — men man holder det så ikke hemmeligt.

I Sverige er der planlagt en udsendelse i TV — hvad med Danmark? — Hvem stikker en kæp i hjulet?

Radioen bekræftede for et par år siden overfor kriminalass. Slei, at man havde planlagt en større udsendelse under medvirken af SUFOI — hvem standsede dette udmærkede initiativ. — Og hvad er man bange for? Forhåbentligt ikke for mig. Hvis

det er tilfældet, at man er bange for mig eller for SUFOI, så lad mig her sige til pressen, radio og fjernsyn, at vi aldrig vil falde nogen, som behandler os fair, i ryggen. Jeg kunne, hvis jeg ville, i dette øjeblik rejse et ramaskrig — jeg kunne rejse bølger, som ville nå til de højeste instanser i vort land, men jeg gør det ikke, og ingen kan tvinge mig til at gøre det. Jeg frygter ingen, så det er ikke derfor, men jeg kan se, at det kun kan skade sagen — og endeligt er dette kendskab også indhøstet eller givet mig — fortroligt — eller med fortrolighedens præg.

Vi har aldrig udnyttet en situation — vi har haft mellemværender med visse journalister — men det er også slut nu — kampen er for ulige — vi har kendskabet, journalisten har magten! Jeg håber, at De i dag kan se, at vi er almindelige mennesker — men mennesker, som har et højst ualmindeligt kendskab til ting, hvis frigivelse burde komme fra en ganske anden kant — nemlig fra myndighederne. Derfor kan jeg kun sige til Dem — hjælp os — hjælp Dem selv! Lad os bede myndighederne tage sagen op.

Gode råd er dyre! — Her er nogle stykker, som er gratis, de kan tages med på vejen som et supplement til de oplysning, I får gennem UFO-NYT og de månedlige medlemskrivelser:

Tab aldrig billedet af syne — husk under alle forhold at de flyvende tallerkener er fostret i folks fantasi — under dette postulat skal alle officielle udtalelser ses. Jo nærmere vi kommer en afklaring af forholdene, jo større bliver modstanden — husk rotten der bliver trængt op i en krog.

Hold hovedet klart! Selv om der gennem infiltrationer gøres alt for at sløre sandheden, må vi huske, at der er en kontaktperson, som taler 99,9 pct. sandt — det er Adamski. Ingen andre! — Vi har kendskab til 2.500 personer, der lige som Adamski har forbindelse udad — men de er anonyme overfor offentligheden. Alle de kontaktberetninger som findes, kan lige så stille lægges bort. Adamskis og Allinghams undtaget — de har uhyre stor værdi alle disse bøger og beretninger — men kun for historieforskningen, når man ad åre skal til at finde ud af, hvad der holdt menneskeheden på afstand af sandheden om de flyvende tallerkener så længe.

Har man først dette billede klart, forstår man

mange ting meget bedre, det kan være et chock for mange — men tag og overvind det chock snarest for jeres egen skyld.

Jeg nævner disse ting, for at vi kan have rent mel i posen. Jeg ved, at der er medlemmer, som har interesseret sig for de spiritistiske ideer og som tildels stadig gør det.

Jeg ved, at vi har medlemmer, som nægter at tro, hvad Adamski skriver — og jeg ved, at vi har medlemmer, som endnu ikke har taget endelig stilling til problemerne.

Enhver har lov til at have sin personlige opfattelse — men det er tosset at afvise fakta, blot fordi det ikke passer til ens egen hjemmelavede verden — bygget ved hjælp af „gør det selv metoden — og med lidt hjælp hist og her fra“.

Disse vore besøgende kender noget mere til de kosmiske love end vi gør — lad os derfor acceptere det de fortæller os — forstår vi det ikke, er det os, der må finde forståelsen, ikke dem som skal lave om på fakta for at hykle for vor forfængeligheds skyld.

Disse oplysninger vil muligvis betyde, at enkelte medlemmer falder fra, og at vort medlemstal ikke en tid endnu når de svimlende højder. Det er der så ikke noget at gøre ved — vi ønsker sandheden og kun sandheden, og vi ændrer den ikke for at tæske nogen.

Jeg advarer imod alle andre kontaktberetninger end Adamskis og Allinghams. Jeg er opfordret til at understrege, at vore besøgende — besætningerne på de flyvende tallerkener — er fysiske under alle forhold. Der finder ingen mystiske tildragelser sted, som de er ophavsmænd til.

De fleste mysterier har vi selv frembragt — de resultater, åndsforskere er kommet til, og som i visse tilfælde har tilhængere i videnskabelige kredse er tildels forkerte. Forkerte fordi vi har brugt en forældet facitliste. Alle okkulte fænomener opklares efterhånden, som oplysningen skrider frem. — Ånderverdenen også — den er idag et tilsyneladende sikkert raststed på vejen mod kosmisk erkendelse. Ved vejs ende vil vi se, at raststedet var langt fra sikkert — det var placeret på en sæbeboble — med pragtfulde farver, men med en yderst tynd skal uden om — ingenting. Vi har mange sæbebobler, hvor vi med tilfredshed spejler os selv, og ser et billede af det, vi ønsker — alle disse drømme — alle disse sæbe-

bobler skal briste inden menneskeheden kan anerkende de verdener og den livsform, som vore gæster repræsenterer.

Og det er her det gælder. Vi skal hjælpe hinanden til at få vore egne sæbebobler til at briste — først så kan vi hjælpe andre. *Og vi står ikke alene.* Den jordiske rumforskning er vejen frem. Alene og kun gennem jordisk rumforskning kan vi nå frem til de resultater, som beviser sandheden i vore oplysninger.

Vi må derfor skabe interesse for den jordiske forskning, således at vi i en given situation kan rejse en stemning for øgede midler til denne gren af videnskaben. Den jordiske forskning manifesterer sig i organisationer og selskaber som f. eks. NASA — det europæiske rumforskningsprogram — programmet for udforskning af atmosfæren i hvert enkelt land, f. eks. som i Danmark på Grønland. Hvert eneste raketskud henter points hjem til os. Det enkelte resultat giver ikke ret meget, men i en uafbrudt række af affyringer og hjembringelse af resultater vil vi se, hvordan den ortodokse indstillingsduggede briller efterhånden bliver blanke — strålende — som nye!

Altså hvert eneste forskningsskud tjener vor sag, det må vi hele tiden huske, medens menneskeheden således nærmer sig D-dag, søger NICAP at holde en behersket parallel til de videnskabelige nyopdagelser medens Adamski i lang tid har stået ved vejs ende og ventet. Med dette billede for øje skulle enhver have mulighed for at finde det trappetrin, som passer til hans *blodtryk og åndedræt.*

Og vi må huske, at NICAP og Adamski repræsenterer begyndelsen og enden — de er uundværlige begge. NICAP holder sagen på det jævne, så der kommer en stille udvikling — Adamski står blot og viser vejen frem.

Og glem så bøgerne med de spændende UFO-mysterier — det var en slags modermælk — nu er vi ude over babystadiet — nu skal vi have fast føde.

Jeg er opfordret til at sige, at telepatien er vejen frem — alt for få aner, hvilke muligheder kendskab til telepati indebærer. I telepatien ligger den nøgle, menneskeheden i dag har brug for, for at kunne åbne en af kosmos titusinde døre — nemlig den dør som fører til forståelse af jæg'et og derigennem til forståelsen af kosmos og de kosmiske

love og derigennem igen til rumflyvning og det deraf følgende planetariske fællesskab med vore søsterplaneter. — Resultatet deraf vil blive større kendskab til livet, og til den evighed, som venter hver eneste af os i det arbejdende kosmos mange klasseværelser. Vor civilisation er til eksamen i en af disse klasser i øjeblikket — lad os håbe, at vi ikke dumper denne gang.

H. C.

Kæmpemeteor!

(Ought to be translated).

Efter de indtil nu foreliggende rapporter på det meget store legeme, som observeredes fra Sverige og Danmark den 21. maj 1961 ved 23-tiden, er det ikke muligt at fastslå, hvad det har drejet sig om.

Som bekendt udsendte en svensk astronom straks meddelelse om, at det drejede sig om et meteor.

Det er muligt, at astronomen har ret — men det er lige så sandsynligt, at han ikke har ret — og i hvert fald er påstanden det rene gætteværk.

Kort fortalt passerede objektet fra SØ—NV ca. 20 grader over horisonten set fra Danmark, ca. 45 grader over horisonten set fra Linkøping området i Sverige.

Hvis vi tænker os, at vi benytter Odense som udgangspunkt for en beregning, har legemet, hvis vor hjemmelmænd i Linkøping området har kigget mod øst, befundet sig i 368 km højde og 1180 km borte; har man derimod kigget mod vest, har legemet befundet sig i 145 km højde og 360 km borte.

I første tilfælde ville det passere den Botniske Bugt omkring Degerfors, i det andet over Blekinge og Oslo.

Det mærkelige er, at der ikke foreligger rapporter fra Norge!

Hvad det var, der blev observeret, er der ingen der ved — dog — en satellit har det næppe været!

Tilbage er der så de to muligheder: meteor eller interplanetarisk legeme.

Følgende bør derfor huskes!

1. En skandinavisk astronom har tidligere udtalt, at meteornedslag er uhyre sjældne — nemlig ca. 1 (eet) hvert fyrretyvende år i Danmark
2. I de sidste 3 år er der rapporteret flere lysende legemer, som har fået prædikatet — meteor! Der skulle efter denne rate være taget hul på næste århundredes meteor-ration.
3. Legemet den 21. er åbenbart ikke set i Norge. Det vil, såfremt dette viser sig at være rigtigt, sige, at legemet ikke er nået så langt! Hvor er det så blevet af — ingen har set det gå til grunde?
4. Der var usædvanlig mange rapporter om aftenen og natten den 21. — 22. maj.
Kl. 2205 observeredes fra Nibe 1 stjerneligende objekt.
Kl. 2230 observeredes fra Løkken 1 fuldmånestort rødgult objekt.
Kl. 2345 observeredes fra Nykøbing Mors 1 halvmåneformet rødgult objekt.
Kl. 0001 observeredes fra Nibe 1 stjerneligende objekt og i de næste 45 minutter endnu 3 gange samme tildragelse.

Det kan være tilfældigt — men det kan også have haft forbindelse med det store lysende legeme, hvorfor en endelig konklusion ikke på nuværende tidspunkt er mulig. Det er ikke usandsynligt, at der endnu kan komme rapporter, som vil kaste mere lys over tildragelsen, så man med føje kan sige: Meteor eller interplanetarisk legeme! Indtil videre anser vi derfor påstanden om, at det observerede var et meteor, som en erhvervs sygdom!

H. C.

To definitioner!

(Ought to be translated).

Mikroatomer er betegnelsen for de ganske overordentligt små stofdele, som afhængig af deres hastighed kan optræde som følgende fænomener: gammastråler, røntgenstråler, ultraviolette stråler, lysstråler, infrarøde stråler, radiobølger, mikrobølger, lyd, elektricitet og varme. Atomer må være sammensat af milliarder af mikroatomer. Atomer (brintatomer) dannes i verdensrummet af lyset (mikroatomer) fra stjernerne.

Ultraplasma er betegnelsen for noget (en slags verdensæter), som gennemstrømmer verdensrummet i alle retninger med stor hastighed. Når det strømmer mod centrum af galakser, stjerner, kloder og atomer, skaber det fænomenet tyngdekraft. Det forsvinder ikke, men når det standser nær centrum, optræder det som magnetisme. Stærke magnetfelter har den elementære og allerede for lang tid siden opdagede men uforklarlige egenskab, at de forsøger at bevæge sig i spiraler. Derved bringes galakser, stjerner, kloder og atomer i rotation om deres egen akse. Under rotation udslynges en del ultraplasma igen i form af antityngdekraft og magnetisme. Udslyngningen som antityngdekraft er størst dér, hvor rotationen er stærkest d. v. s. ved ækvator. Ultraplasmaet forsøger også at forlade Jorden med en lavere hastighed og skaber derved de spiralformede magnetiske kraftlinier. Ultraplasma er således altid i bevægelse. Under denne bevægelse støder det sammen med og passerer igennem mikroatomerne og udøver derved et tryk mod dem. Da atomer er sammensat af uendeligt mange mikroatomer, vil ultraplasmaet udøve et stort tryk imod dem og dermed mod alt stof. Alle fysiske forhold kan i virkeligheden føres tilbage til ultraplasmaets frastødning af mikroatomer og mikroatomkoncentrationernes udsendelse af ultraplasma

Hans Lauritzen.

Kunsten at blive kundskabsrig er den kunst at vide, hvilke kundskaber man kan undvære.

William James.

Vi mangler fortsat oversættere, engelsk-dansk, tysk-dansk, fransk-dansk, italiensk-dansk, spansk-dansk, japansk-dansk. — Eventuelle interesserede bedes melde sig til

SUFOI - Oversættelsescentral

Gerda Rørbæk Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, Fyn

Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 63: *Hvorfor har du ikke forsvaret dig imod nogle af dine angribere?*

Svar: Enhver, hvis aktivitet udleverer ham til publikum, må være forberedt på kritik fra de, som ikke er enig med ham. Der vil også være de, som vil gå så langt som til at bestræbe sig for at bevise, at de forsætligt fordrejer facts, og derved drage nytte af troskyldige mennesker.

Jeg er på vagt overfor denne norges indstilling, men jeg ved, at sandheden ikke behøver noget forsvaret. Gives der tid, vil sandheden altid bevise sig selv, fordi den er baseret på realitetens faste grund.

Ethvert menneske har kun 24 timer i døgnet, og det må tilbringe denne tid, som det vil. Jeg anser min tid for at være for værdifuld til at blive ødet i uoverensstemmelser som, en gang startet, må fortsættes — og sjældent sluttet med noget gavnligt. Havde

jeg ofret de forløbne år på at svare mine angribere, ville det hurtigt være blevet umuligt for mig at læse og besvare de bunker af post, som strømmer til mig fra alle egne af kloden, for slet ikke at tale om andet arbejde, som jeg har fået afviklet.

Mit valg blev konstruktive anstrengelser for en forbedring af livet her på denne planet.

Fortsættes

Rumminister?

Den 21. marts 1961 blev et menigt medlems forslag om at arbejde på at etablere en stilling som minister for „rumforskning, udvikling og årsager i forbindelse dermed“ for første gang forelagt og oplæst i underhuset af Mr. Woodrow Wyatt.

I sin tale sagde Mr. Woodrow, at han fremførte dette forslag, fordi han ikke troede, at vi ville opnå virkelige fremskridt på dette vigtige nye område, inden vi havde en minister i kabinettet med ansvar for at koordinere alt, hvad der har med rummet at gøre.

Han hævdede, at amerikanerne brugte 70 kr. pro persona pr. år på rumforskning; russerne „en tilsvarende sum“ og englænderne ikke mere end 8 øre pro persona.

Mr. Wyatt's lovforslag, som blev offentliggjort den 28. marts, nævnede et beløb „ikke over 47.500 kr.“ pr. år til ministeren. Hans bestilling skulle være at koordinere, planlægge og udføre foranstaltninger i forbindelse med rumforskning og udvikling.

(Hvad med Danmark? — Red.).

Flight — 6. april 1961.

Washington 17.3.61. Amerikanske videnskabsmænd har rettet radiosignaler til Venus og modtaget tydeligt svar i løbet af 6½ minut. Efter en serie eksperimenter skal den skyomhyllede planet have afsløret nogle af sine hemmeligheder.

U.N. - Slej.

Dette billede blev taget af Stephen Darbshire den 15. februar 1954, da han sammen med Adrian Myers, var på observationer efter flyvende tallerkener.

På billedet ses det ioniserede felt, som ofte umuliggør iagttagelse af enkeltheder.

Billedet findes i »Flyvende Tallerkener fantasi eller virkelighed« side 41.

Et fysisk

★

bevis

Det har tidligere været omtalt, at APRO (Aerial Phenomena Research Organisation) i Alemogorda, USA, var i besiddelse af et brudstykke af et nedstyrtet UFO.

Fra organisationen foreligger nu en nøjere beretning om dette fund.

Den 14. september 1957 modtog lederskribenten Ibrahim Sued ved dagbladet „O Globo“ i Rio de Janeiro et brev fra en af bladets læsere. Brevet offentliggjordes i bladets spalter.

„Som interesseret læser af Deres blad og artikler vil jeg gerne meddele Dem noget, som må være af største interesse for en bladmand — noget om fl. tall. Jeg har aldrig troet på fl. tall. som en realitet, og jeg har heller aldrig troet på de offentliggjorte oplevelser, men for nogle dage siden fik jeg lejlighed til at forandre mening. Med nogle venner var jeg taget på fisketur til et sted i nærheden af Ubatuba ved Sao Paulo, da jeg pludselig så en flyvende skive. Den nærmede sig kysten med usandsynlig stor hastighed, og et sammenstød syntes uundgåeligt — i bedste fald et styrt i havet. I sidste øjeblik, netop som obj. berørte havoverfladen, drejede det skarpt opad og steg under en fantastisk manøvre. Vi betragtede netop denne manøvre, da objektet pludseligt eksploderede. Det splittedes i tusindvis af små fragmenter. Det så et øjeblik ud som et fyrværkeri. De fleste smådele faldt i vandet, mens andre dele faldt på landjorden, og vi samlede en hel del op. Jeg vedlægger her en lille prøve, fordi jeg ikke kender nogen, som kan foretage en analyse. Jeg har aldrig hørt om, at fl. tall. eller dele heraf er fundet — muligvis har dog militæret kendskab hertil, men i så fald har de hemmeligholdt det.

Jeg antager, at De nærer stor interesse for disse ting, hvorfor jeg sender et gennemslag til Deres private adresse“.

Underskrift ulæselig.

Mr. Sued havde aldrig skrevet om fl. tall. Dr. Olavo Fontes, lederen af APRO's afdeling i Brasilien, læste dette læserbrev i avisen og satte sig i for-

bindelse med mr. Sued. Et møde kom i stand og hos mr. Sued så dr. Fontes den tilsendte prøve.

Prøven var mørkegrå, fast og havde metallisk udseende. Den var ru og uregelmæssigt formet. På visse steder var den overtrukket med en pudderagtig substans, som lod sig skrabe af med en negl. Mr. Sued var ikke særlig interesseret i fundet, hvorfor han overlod prøven til dr. Fontes, der lovede at sende mr. Sued en meddelelse om resultatet af en kemisk undersøgelse.

Inden dr. Fontes foretog sig videre, overlagde han, hvilke grunde, der kunne tale for beretningens ægt-hed. Det var i første række den kendsgerning, at brevskriveren ikke havde sendt prøven til et sted, hvor man havde særlig interesse for disse ting, men ganske enkelt sendte prøven til en mand, som han mente måtte interessere sig for sligt. Hvis brevskriveren tidligere havde interesseret sig for UFO-problemet, så ville han ganske bestemt have vidst, hvem der beskæftigede sig med disse problemer. Dr. Fontes undersøgte også det opgivne findested, men fandt ingen holdepunkter for, at oplevelsen kunne være usand.

Herefter overgav han prøven til „Mineral Production Laboratory“ — et brasiliansk regeringslaboratorium. Prøven blev undersøgt af dr. David Goldsheim, som erklærede, at det muligvis drejede sig om en meteorit. Den spektografiske undersøgelse foretoges af afdelingsleder dr. Luisa Maria A. Barbosa. Hendes erklæring har følgende ordlyd:

„Beretning nr. 15001 af 24. september 1957 vedr. spektografisk analyse over et ukendt materiale. Protokol: 571/57“.

Prøven indeholder to dele af en gråfarvet, metallisk substans af ringe tykkelse og af ringe vægt (ca. 0,6 g).

Beretning over analysen af den ene del:

Den spektografiske analyse viser tilstedeværelsen af magnium i en renhed af høj grad og under udelukkelse af andre metalliske elementer.

I en supplerende erklæring siger fru dr. Barbosa: „Jeg fandt alle sædvanlige og usædvanlige spektrallinier for elementet magnesium. Der var ikke antydning af andre metaller tilstede — heller ikke af de såkaldte „spor-elementer“, som man sædvanligvis finder i metalprøver“.

Nogle uger senere blev en ny analyse foretaget. Resultatet var det samme. Også den brasilianske

hærs laboratorium foretog en spektralanalyse, da de blev underrettet om tilfældet. Om resultatet foreligger ingen erklæring. En røntgenundersøgelse viste klart, at det drejede sig om magnium af høj renhed. Ved en videre undersøgelse konstateredes tilstedeværelsen af en ringe del magnesium nydroxide (MG(OH)₂), der dog oprindeligt ikke havde været til stede og først var kommet til ved eksplosionen. Radioaktivitet kunne ikke påvises.

Selv det rene magnium, som p. t. fremstilles her på Jorden, indeholder påviselige spor af andre elementer. Magnium i den foreliggende renhed er ukendt her på Jorden.

Det kan derfor med sikkerhed antages, at det drejer sig om en ikke-jordisk skive af ren magnium.

UFO-Nachrichten - Slej.

Flyvende radioteleskoper

Professor Donald H. Menzel har offentliggjort nogle detaljer om det civile videnskabelige materiel, som en USAF Blue Scout Raket, afskudt fra Cap Canaveral den 7. januar 1961, var udstyret med

Menzel, der er direktør for Harvard College Observatoriet, sagde, at det ved denne lejlighed var første gang, at radioteleskoper var medbragt og anvendt over Jordens ionosfære. Fire små radioteleskoper var med i Blue Scout-rakettens nyttelast, og de blev anvendt til at sende oplysninger om målingerne af lavfrekvent kosmisk radiostøj tilbage til Jorden.

Hvert radioteleskop bestod af en lille transistorstyret modtager og en sammenfoldelig antenne, som kunne rejses efter ønske til en længde på ca. 3 meter. Totalvægten af de fire radioteleskoper var under 10 lb., og de opererede på frekvenser mellem 700 kc/s og 13 mc/s. I tilslutning til målingerne af den kosmiske radiostøj blev der foretaget nye ionosfæriske målinger ved hjælp af radioteleskoperne i raketten og i samarbejde med jordsendere betjent af Harvard-videnskabsmænd på øen San Salvador.

Flight, 13. april 61.

ER DET ET

Rumprogram?

Spørgsmålet „Har vi et rumprogram?“ blev rejst af dr. William Pickering, leder af Cal-Techs Jet Fremdrifts Laboratorium, ved det amerikanske Raket Societys møde i Washington. Dr. Pickering understreger djærvt, at væddeløbet i rumforskning er et brændpunkt i den heftige konkurrence mellem de politiske livsanskuelser i hans eget land og Sovjet Unionen, hvad enten vi så vælger at anerkende dette faktum eller ikke. Han siger: „Den kolde krig . . . bliver udkæmpet for at få kontrol over menneskenes sind. Målet er overalt at vinde herredømmet over menneskenes følelser og intelligens, og i stedet for at føre den med tanks, flyvemaskiner og skibe, bliver den udkæmpet på det finansielle marked, i aviser eller radio og fjernsynsprogrammer og med ord. To politiske livsanskuelser er inddraget i denne konflikt, begge er de stærke, konkurrencedygtige og opfindsomme“.

(Nogle mennesker forstår at ramme sømmet på hovedet! Red.).

Brug for mennesket — i rummet.

Ved det samme møde luftede professor Blagonravov sin mening ved at sige, at han mente at bemanded rumfart nu er muligt, men at russerne *kun* vil sende et menneske ud i rummet, hvis de har en opgave til ham, som ikke kan løses af automatiske instrumenter. Sammen med professor Sedov og professor Krassovsky fremkom han med detaljerede rapporter om Sovjets rum-præstationer. Krassovsky sagde, at yderligere studier nødvendigvis måtte foretages for at forklare „den noget højere strøm mellem elektroderne i en „ion trap“ som blev opdaget af den anden måneraket i nærheden af Månen. — „Svingninger i det magnetiske felt“ blev registreret i rummet mellem Jorden og Månen, og „yderligere undersøgelser vil afsløre om disse svingninger virkelig eksisterer og deres nærmere karakter. Desuden, hvis de virkelig reflekterer styrken af magnetfeltet, stivnet til interplanetarisk gas, så er det det første tegn på, at der findes et interplanetarisk magnetfelt“.

A. W. 23. november 1959.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated).

I tiden 16. maj til 14. juni 1961 er der til SUFOI indkommet ialt 132 rapporter. Der kom 55 fra 1961, 68 fra 1960, 7 fra 1959 samt 2 fra før 1959. Grunden til at antallet er så stort i denne måned, er den, at SUFOI nu er begyndt at udveksle rapporter med Bendix Bendixen, fra hvem vi i denne måned har modtaget ialt 85 rapporter, hovedsageligt fra 1960.

Til SUFOI er der så ialt indkommet 1545 rapporter, der fordeler sig som følger:

Fra før 1. januar 1959 321 rapporter

Fra 1959 786 rapporter

Fra 1960 271 rapporter

Fra 1961 167 rapporter

Ialt 1545 rapporter

Aktiviteten i denne måned svarede til sidste måneds, d. v. s. udviste en mindre stigning i for-

hold til samme måned ifjor. Fra en enkelt dag, nemlig den 21. maj er der indkommet et stort antal rapporter, deraf er der 14 fra tiden omkring kl. 2300. Det drejer sig her om det i pressen omtalte „kæmpemeteor“. Det har drejet sig om et meget stort objekt i stor højde, da det næsten samtidig er blevet set både over hele Danmark samt fra Linköping i Sverige.

Der er i denne måned indkommet 3 detektormeldinger, 2 fra Hørsholm samt 1 fra Humble. I ingen af tilfældene har der været observation. Apropos detektormeldinger: Det har i nogle tilfælde vist sig, at under en varsling har objektet befundet sig direkte over detektoren. Det kunne være rart at få bekræftet om dette blot har været et tilfælde, eller om der virkelig er noget om snakken. Derfor: Næste gang I har detektoralarm, da venligst læg nakken tilbage! — Og endnu engang: Husk at sende detektormeldinger ind. Blanketter kan rekvireres enten hos sekretariatet eller hos mig:

Den første rapport er fra januar i år. Den 18. kl. 2030 ser hr. og fru Andersen fra Als i Øst-

N Norge

S Sverige

JANUAR		FEBRUAR		MARTS		APRIL		MAJ		JUNI	
S 1		O 1	1	O 1	1	L 1		M 1	1	T 1	
M 2		T 2		T 2		S 2	1	M 2		F 2	
O 3		F 3	2	F 3		M 3	1 1S	O 3		L 3	
T 4		L 4	1	L 4		T 4	3	T 4	5	S 4	
F 5	2	S 5	2 1S	S 5		O 5	1	F 5		M 5	1
M 6		M 6	1	M 6	2 1S	T 6	2	L 6		T 6	
T 7		T 7		T 7	4	F 7	1	S 7	1	O 7	2
F 8		O 8	1	O 8	2 1S	L 8		M 8	1	T 8	
M 9	1S	T 9		T 9	1	S 9	3	T 9		F 9	
T 10		F 10		F 10	2S	M 10	5	O 10	2	L 10	
O 11	4	L 11	1	L 11	1	T 11	1	T 11		S 11	
T 12	1 1S	S 12	1	S 12		O 12		F 12	1	M 12	
F 13	1	M 13		M 13	1	T 13	1	L 13	1	T 13	
L 14	2S	T 14		T 14	2 1S	F 14		S 14		O 14	
S 15		O 15	1	O 15		L 15	2S	M 15	1	T 15	
M 16	1	T 16		T 16	1	S 16	1	T 16	1	F 16	
T 17	1	F 17	1S	F 17		M 17	1 1S	O 17	1	L 17	
O 18	2 2S	L 18		L 18	2	T 18	3	T 18		S 18	
T 19		S 19	1 1S	S 19	10	O 19	1	F 19		M 19	
F 20		M 20		M 20		T 20		L 20		T 20	
L 21		T 21	2 1S 2N	T 21	2	F 21		S 21	16 2S	O 21	
S 22		O 22	1S	O 22		L 22		M 22	6	T 22	
M 23		T 23		T 23		S 23	2	T 23		F 23	
T 24	2	F 24		F 24		M 24		O 24		L 24	
O 25	2	L 25		L 25		T 25	1	T 25		S 25	
T 26	3	S 26	2	S 26	1	O 26	2 1S	F 26		M 26	
F 27		M 27		M 27	1	T 27	1	L 27		T 27	
L 28		T 28		T 28		F 28		S 28		O 28	
S 29		O 29		O 29	2	L 29		M 29		T 29	
M 30		T 30		T 30	4	S 30		T 30		F 30	
T 31		F 31		F 31	1			O 31		L 31	
25		23		43		36		37		3	

jylland et to-ørestort objekt gå langsomt over himlen, medens det langsomt skiftede farve fra rød til hvid. Objektet blev først set næsten i zenith, og det forsvandt mod SV. Der var ingen lyd-fænomener.

Fru B. fra Jennum så den 18. marts sammen med sin datter en telemeterskive. De kom gående ved Knabberup kl. 2358, da de fik følgeskab af en 130 cm stor neon-skinnende skive. Den var som sagt selvlysende og havde uskarpe omrids. Lyset fra den var svagt. Vejret den pågældende aften var klart. Man kunne ikke høre nogle lyde fra skiven. Efter at have fulgt de gående et stykke, drejede den ind over en mark og forsvandt i en lavning. Samlet observationstid 5 minutter.

Hr. Pedersen fra Brændekilde fortæller følgende: „Da min lillebror og jeg den 26. marts kl. 2215 var på marchtur, observerede vi pludseligt et stærkt lys i sydøstlig retning. Ved nærmere eftersyn viste det sig at være en stærktlysende cigarformet genstand, der bevægede sig nedad mod horisonten fra ca. 20 grader, alt imens den fra at stå i en vinkel på 45 grader vippede ned til vandret. På den forreste del af genstanden var der en lysende cirkel, der flyttede sig jævnt. Efter at have betragtet den i ca. 5 minutter gik vi videre“. Kort tid efter forsvandt den pludselig. Vejret var klart og tørt. Objektet opgives til at være to-kronestort i udstrakt arm. Dets farve var foroven orange, forneden blå. Der hørtes ingen lyde fra objektet.

Den 27. marts kl. 1202—1203 ser fru K fra Gl. Vodskov et ærtstort, mørkt objekt gå meget hurtigt over himlen fra vest til sydøst ca. 20 grader over horisonten. Objektet var ovalt og sås med skarpe omrids. Ingen lyde.

Vi har vi den 13. april tilsyneladende endnu en telemeterskive. Den er observeret fra Humlebæk i Nordsjælland. Klokken var 2215. Hr. S. kommer kørende på cykel fra Humlebæk Station, da han pludselig mærker noget fikseri på sin venstre side. Han ser sig omkring og opdager skråt op til venstre på himlen et lysende objekt. Objektet havde tydelige konturer. Dets overside var hvælvet, mens undersiden var flad. Objektet var mørkt og mat, men udstrålede et blått lys fra dets nederste kant. Lyset fra objektet nåede et stykke ned, dog ikke helt ned til jorden. Nogen højde på objektet kan

ikke oplyses. Størrelsen var ca. 2½ gang fuldmånen. Da observatøren står af cyklen for at betragte genstanden nærmere, foretager det et drej og forsvinder skråt opad med en let hvislende lyd. Den var væk i eet nu. — Vejret var klart og tørt.

Fra Svendstrup på Als ses den 27. april kl. 1825 et rektangulært objekt, der stod stille på den vestlige himmel ca. 20 grader over horisonten. Observatøren fortæller: „Idet jeg kiggede ud gennem vinduet, fik jeg øje på genstanden, der så ud til at være belyst af Solen. Lysvirkningen var stærkest på midten og blev svagere ud til de to ender. Efter knapt et minuts forløb blev genstanden svagere og svagere, som om den trak sig tilbage i en sky, der var lige bag den“. Objektet var ærtstort. 1 vidne.

Så er der en observation fra Virum den 5. maj. Hr. M. Frederiksen beretter, at han kl. 2330 ser et ærtstort objekt bevæge sig mod nord med stor hastighed. Objektet var farveløst, men med en stor, lysende, rosa korona. Pludselig stod objektet stille i 15 sekunder, hvorefter det fortsatte i samme retning som før. Ingen lyd-fænomener observeret. 1 vidne.

Vi har en meget fin rapport fra Aabenraa. Observatør er hr. E. Hansen. Observationen fandt sted den 8. maj kl. 0310—0330. Hr. Hansen fortæller, at han mellem skyerne så et rødt skær, der tiltog i styrke for tilsidst at stå som et objekt med skarpe omrids. Ud fra objektet skyder to små cigarlignende genstande i hver sin retning, hvorefter alle tre objekter slukkes. Få minutter senere overraskes observatøren af et projektørskarpt, rødt lys på jorden omkring sig. Lige over ham står nu det største objekt, ca. 200—300 m oppe. De to cigarlignende genstande kommer nu tilbage og forsvinder ind i objektets midte, hvorefter alt slukkes. Det store objekt er opgivet til 25 cm i udstrakt arm (!), medens de små objekter var to-kronestore. Alle tre objekter udstrålede et stærkt orange lys. Der hørtes ikke på noget tidspunkt lyde fra de observerede genstande. Hr. Hansen har lavet et par gode tegninger af objekterne. Det store objekt er en rund kugle, med vinduer på midten hele vejen rundt. Uden om kuglen er der en „saturnring“. — Bredden af denne er ca. som kuglens radius, og mellemrummet mellem kuglen og saturnringen er også ca. kuglens radius. Mellem kuglen og ringen

er der tilsyneladende ingen forbindelse. De to små genstande ligner cigarer, blot med den forskel, at „halen“ på dem synes at være i flammer. Et objekt som ovennævnte er kun observeret få gange før.

Fra Nibe iagttages den 13. maj et rødgult, satellitlignende objekt, der langsomt og lydløst gik over himlen kl. 2250. Observatøren beretter, at objektet ikke gik i en ret kurs, som satellitter gør, men at det havde et 60 graders drej på sin bane. 1 vidne.

Den 17. maj kl. 2145—2210 ses tre objekter fra Hornsherred. Det er hr. J. Nielsen, der fortæller, at han så et ti-ørestort, gult objekt komme i stor højde fra nordvest og gå mod sydøst. Da objektet var kommet om på den sydlige himmel kom der med to minutters mellemrum et lille, nålehovedstort, gult objekt, der gik op i det store. Alle tre objekter sås med skarpe omrids. Vejret var klart og tørt. Objektet forsvandt mod sydvest. 1 vidne.

Den 21. maj er Nibe-gruppen på observations-tur og ser kl. 2205—2225 et stjernelignende objekt gå langsomt over himlen fra vest til sydøst

Lidt senere, nemlig kl. 2230 ses fra Løkken et fuldmånestort, rødgult objekt bevæge sig meget hurtigt i en ret kort bane fra zenith mod sydvest. Observationstid 5 sekunder. Objektet så med tydelige konturer og var lydløst. 6 vidner.

Kl. 2300—2315 ses det store „meteor“ fra mange punkter i Danmark og Sverige.

Kl. 2345—2348 ses fra Nykøbing Mors et stort rød-gult, halvmåneformet objekt. Det sås med skarpe omrids, var mat men stærktlysende. Det sås mod øst, hvor det i en vinkel på 45 grader forsvandt ned mod horisonten. Objektets størrelse var næsten som en fuldmånes. Objektet efterlod sig et lysskær, der var synligt et helt minut efter observationen.

Lidt senere ser Nibe-gruppen igen et objekt. Kl. var da 0001 den 22. maj. Objektet, der af størrelse og udseende var som Nordstjernen, bevægede sig 90 grader af himmelbuen på 2 minutter. Der hørtes ingen lyde.

Endnu tre gange inden kl. 0145 ser Nibe-gruppen et objekt. Alle tre gange lig ovennævnte, kun med ringe forskel i observationerne.

Vi har modtaget endnu en rapport fra Horns

Herred. Det er den samme observatør som før, der beretter, at han den 7. juni kl. 2335—2340 ser et ærtstort gult objekt komme fra nord. Objektet standse brat op og gav to blink, som en projektor blev tændt, hvorefter det med stor fart fløj et stykke. Det hele gentog sig endnu engang. Dernæst forsvandt objektet i skyer på den sydlige himmel. Vejret var klart og letskyet. Objektet, hvis lys var middelstærkt, sås med skarpe omrids. 3 vidner.

Til slut en lille bemærkning angående punkt 22 på rapportskemaet: Vidner. Det er uden særlig værdi, når man på rapporten anfører: 1 vidne — dersom vidnets navn og adresse ikke skrives med. Derfor husk venligst altid navn og adresse i rubrik 22.

E. Jensen.

— * —

Kæmpemeteor?

Amsterdam, 16 (UPI). — Utallige mennesker i Nordholland har natten til mandag iagttaget en stor ildkugle på himlen. Lederen af det hollandske Statsobservatorium, professor Charles de Jager, har dertil erklæret, at det ikke har drejet sig om et meteor. En videnskabsmand fra Det Meteorologiske Institut i De Bilt sagde derimod, at man ikke vidste, hvilken genstand fænomenet havde været. Andre myndigheder kunne heller ikke afgive enslydende erklæringer om fænomenet, der iflg. udsagn fra fyrmesteren på øen Terschelling skulle have været synligt i 40 min. Ildkuglen har bevæget sig i nordlig retning.

Luzerner Nachrichten 17.1.1961.

Ole Henningsen.

Medlemmer, hvis navne ikke tidligere har figureret under rubrikken „Kontaktpersoner“, men som nu måtte ønske dette, bedes rette meddelelse herom til redaktionen — Margrethevej 41, Vojens.

Mennesket og dets skæbne

Mens jeg skriver dette brev, sker der begivenheder af stor betydning over hele verden. Skønt de ikke er særlig iøjnefaldende for den store brede befolkning, er disse begivenheder ikke desto mindre af vital vigtighed for fremtidens mennesker, ikke blot for deres nære fremtid, men langt frem i tiden. Fra tid til anden læser manden på gaden nyheder, som omhandler dette, men på en alt for overfladisk måde, og han glemmer snart, hvad han har læst. Jeg vil bede den almindelige borger om at begynde at tænke meget omhyggeligt over sig selv og sin plads i denne verden og føre sine tanker videre til resten af den kosmiske familie.

Gennem de sidste 13 år er folk gradvist blevet opmærksom, ganske vist noget langsomt, på eksistensen af andet liv omkring dem. Regeringer, militære institutioner og senest videnskabelige kredse er begyndt at anerkende denne realitet. Men der er et stort men. Offentligheden er endnu ikke begyndt at fatte betydningen af den åndelige omstilling, som vil være nødvendig; dette er tildels på grund af den selvtilfredshed og stivsindede ignorering af realiteter fra de folk, som er bestemt til at vogte menneskeheden. Der er folk i autoritære kredse og mange høje stillinger, som er fast besluttet på, at offentligheden skal vide sandheden, som vedrører dens fremtid. Mange mennesker er det blevet forbudt at tænke selv, og det er disse, der vil blive mest berørt af den forandring som kræves i deres tankegang. Lige efter jul modtog jeg et brev fra en navnkundig mand — en mand med stor betydning og indflydelse — i hvilket han svarede på mit brev der omhandlede UFOer. Det er klart for mig at se af brevet, at store forandringer vil ske inden for meget kort tid. Det er ikke godt at vente på, at begivenheder skal finde sted, før man begynder at ændre sin opfattelse — vi skal begynde nu — og finde ud af, hvad vi egentlig er.

Vi er alle i stand til at lære, men dette er et vigtigt punkt — skal mennesket af i dag indstille sig på at acceptere livets realitet, gør det klogest i at begynde nu, fordi det ikke er i stand til at tage en pludselig forandring.

Livet er almenlydig selv på det psykologiske område, som vi kender det, men på et langt højere

intelligensplan. Det er ikke en svaghed for en mand at indrømme, at han ikke er så stor, som han troede, men hvis landene på denne jord fortsætter med deres tåbelige atom-kapløb, må mennesker udenfor Jorden redde jordboerne på et tidligere tidspunkt end først bestemt.

Ronald W. G. Anstee i *Montreal Gazette*.
Skrevet 4. jan. 1961 — bragt 11. jan. 1961.

Større end fuldmånen

(Ought to be translated).

Romsdal Budstikke, 3. juni 1961.

Svolvær (NTB).

Ved 14-tiden tirsdag så to fiskere ombord i trawleren „Morild“ midt i Vestfjorden en cirkelrund genstand på himlen. Skipper Haakon Paulsen fortæller, at de to ombord kun så genstanden i 5 — 10 sekunder. Den havde en skinnende lys kobberfarve og så ud til at stige og forsvinde med stor hastighed, men der var ingen lyd. Genstanden virkede større end fuldmånen, når man ser den i samme position, sagde Paulsen. Det var strålende vejr og helt klart, da genstanden blev set.

I en dybde af 150 m så to australsk krigsskibe, der var forsynet med special-apparatur til sporing af u-både, et ca. 90 m langt, cigarformet objekt. Til at begynde med troede man, at det drejede sig om en u-båd, men denne antagelse kunne i længden ikke holde stik. På grund af den store vanddybde kunne en nøjere undersøgelse ikke finde sted. En indvandrer, som i Sidney havde grundlagt et dykkerfirma, har tilbudt frivilligt at foretage en nærmere undersøgelse. Hans tilbud er dog indtil i dag ikke blevet besvaret af det australske forsvarsministerium.

UFO-Nachrichten - Slei.

Århundredes

STØRSTE BEGIVENHED

Af: *George Adamski, Brisley le Poer Trench, J. S. Yajnik, S. K. Maitra, S. S. Banerjee og J. Escobar Faria.*

Sammenfattet og sendt SUFOI af S. K. Maitra, Banaras Hindu Universitet, Indien.

FORORD:

De seks Essays, denne brochure indeholder, blev i serieform bragt i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“. De behandler det, som uomtvisteligt er vort århundredes største begivenhed, nemlig tilsynekomsten af rumfartøjer fra andre verdener.

Uheldigvis har denne store begivenhed, som en af forfatterne til disse Essays har kaldt „gryet af en ny tidsalder“, vakt meget ringe opmærksomhed, ikke alene her i landet, men praktisk talt over hele kloden. Hvis denne brochure kunne have held til at skabe interesse blandt offentligheden for denne for vor tidsalder meget betydningsfulde begivenhed, ja måske den mest betydningsfulde begivenhed i menneskehedens historie, da har udgivelsen af den virkelig været berettiget.

Jeg kan ikke slutte uden at udtrykke min dybeste taknemlighed overfor formanden for Express Newspapers (Privat) Ltd. og redaktøren for „Indian Express“, fordi de har været så venlige at udgive disse Essays i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“.

Artikel nr. 6.

J. Escobar Faria,

redaktør for „UFO CRITICAL BULLETIN“

Sao Paulo, Brasilien.

Når noget nyt, som bliver studeret, bliver til et abstrakt emne, er det normalt, at det går over i en anden kategori. Sådan er det med UFOerne.

Vi er nu i besiddelse af alle stykkerne i puslespillet, men selv om vi lægger dem alle på deres rette plads, får vi dog ikke et klart billede. Det er derfor, UFO-problemet har ændret kategori — fra at være en realitet på himlen til en abstraktion i vore tanker.

Vor virkelighed, den mest saglige virkelighed, passer ikke med UFOerne, netop fordi alle stykker af konkrete ting ikke giver noget svar på spørgsmålet. Hvad er UFOer? Er de menneskeskabte opfindelser? Nej, det er de absolut ikke. Hvorfor? Fordi vi jordboere ikke kan skabe noget på højde med UFOernes udformning. Dog kan vi ikke sige, de kommer fra en anden planet. Hvorfor ikke? Fordi vi ikke har noget bevis. Vi kan kun skabe teorier og spekulere. Personligt tror forfatteren, at UFOerne kommer fra andre verdener, der er længere fremskredet i udvikling teknisk og videnskabeligt. Men hvis nogen spørger om beviset, må samme forfatter holde sig absolut tavs. Han er i besiddelse af en logisk baggrund, men han er ikke i besiddelse af noget BEVIS. Selv det mægtige USAF er „ikke i besiddelse“ af et sådant bevis. Når således forfatteren diskuterer sagen, er det kun en strid om ideer, uden nogen videnskabelig eller teknisk bevis til støtte. Alt er abstraktioner.

Endnu er UFOerne stadig et abstrakt begreb for os. Disse flygtige tingester er blevet et emne for abstrakt studium, som f. eks. astronomi. Vi kan se stjernerne, måle dem, analysere dem etc. Men vi ved i virkeligheden ikke, hvad stjerner i det hele taget er. Vi ved kun noget om dem gennem matematiske og spektroskopiske målinger (gennem foto og teleskoper). Således er det også med UFOerne. Vi kan på himlen studere deres forbløffende konstruktion, deres manøvrer, farver, flyvning etc. Vi kan endog opstille visse endelige mønstre (ligesom astrofysikerne gør med himmellegemerne). Men vi ved ikke hvad UFOerne er, ligesom astrofysikerne heller ikke ved, hvad stjernerne er. En astrofysiker som Dr. Menzel kunne naturligvis sige: „Det, De siger, er noget vrøvl. Jeg, Dr. Menzel siger, at jeg VED, hvad stjerner er“. Godt. Hvad så med en anti-stjerne? En anti-planet? Et anti-elektron? o. s. v. Videnskaben ved, at når et elektron kolliderer med et antielektron, etc. (eller et proto med et anti-proton) opstår der en mikrokosmisk eksplosion, som frigør energi. Er der anti-stjerner, anti-planeter, anti-væsener og et ANTI-LIV? Nogle videnskabsmænd har spekuleret på det.

Astrofysikerne ved bestemt ikke, hvad stjerner er.

Al tale om UFOer er derfor intet andet end spekulationer, og spekulationer når ikke en kendt virke-

lighed, har ikke en definitiv mening; det ender snarere i mentalt spilfægteri.

Hvad så, kan forfatteren spørge tilsidst? Ikke mere end dette. Vær ærlig, du ufolog, overfor ting fra det UKENDTE. Vær som Sokrates, gentag det gamle udsagn. JEG VED KUN, AT JEG ABSOLUT INTET VED.

Oversætter: Lilly Christensen.

Jupiters temperatur

(Ought to be translated).

Fra tid til anden hører vi om temperaturmålinger af planeterne, men de resultater, man når til, er meget forskellige. Man mener f. eks. at kunne fastslå planeternes temperatur ved studium af radiobølgerne. Undersøgelser af Jupiter i 21 centimeter båndet har vist en temperatur af ca 2800 graders Celcius og i 68 centimeter båndet endog 50.000 grader! Disse tal er tydeligt for høje til, at de kan repræsentere virkelig varmeudstråling. Efter at have spekuleret lidt over det er nogle astronomer kommet til det resultat, at de længere radiobølger må komme fra elektroner med høj energiudladning. Det formodes, at disse elektroner er fanget af Jupiters magnetfelt på samme måde som de to radioaktive bæltter (Van Allen bæltterne), som omgiver Jorden.

Magnetisme påvirker radiobølger. Det man i disse tilfælde må gøre sig klart er, at radiobølgerne (mikroatomer) kan forstærke deres intensitet på grund af 2 forskellige påvirkninger. I. Påvirkning af mikroatomer i form af varme. En del af disse mikroatomer vil forenes med atomerne. Disses rotation forøges, og der udsendes kraftigere radiobølger, hvorved man kan fastslå temperaturen med nogenlunde sikkerhed. Det har man da hidtil ment, men man glemmer her den anden påvirkning. II. Påvirkning af ultraplasmata i form af magnetiske eller tyngdekraftfelter, der opstår, hvor planeternes frastødning og universets tryk mødes. Også i dette tilfælde vil der blive udsendt kraftigere radiobølger, men da man regner med, at årsagen er varme, kommer man til en for høj temperatur.

Hans Lauritzen.

Ophold i rummet gør stoffer

v æ g t l ø s e

(Ought to be translated).

Årsagen. Enhver genstand opsendt i universet vil blive gennemstrømmet af ultraplasmata fra alle sider. Kun en lille del standses af genstanden, og dette standsede ultraplasmata (magnetisme) vil bevæge sig i spiraler, og under denne bevægelse bringer det genstanden i rotation. Denne rotation er dog ret begrænset, og atomerne indeholder derfor mere ultraplasmata, end de ville have gjort ved Jordens overflade. Hvis en sådan genstand igen bringes ned til Jorden, vil denne ekstra ultraplasmata efterhånden blive udslynget af atomrotationen, og under denne udslyngning vil genstandens vægt være betydeligt mindre end oprindeligt eller måske helt vægtløs.

Beviset. Den amerikanske satellit Discoverer XVII vejede 300 pounds, da den blev bragt i bane omkring Jorden. Da den senere blev opsamlet over Stillehavet, vejede den kun 125 pounds, selv om der intet var forsvundet fra den. Men den fortsatte med at tabe i vægt, og en glasklokke, som den blev anbragt i, begyndte også at tabe i vægt. Dette vægttab blev dog mindre og mindre. Der foreligger intet nyt om, hvad der senere er sket.

FORSØG. Det vil være muligt at frembringe et vægttab hos en genstand på Jorden, hvis man kan skabe nogenlunde de samme betingelser som i universet. Man kunne tænke sig en genstand f. eks. af metal helt omgivet af et meget kraftigt magnetfelt (et tyngdekraftfelt ville være bedre). Den varme, der vil opstå inden i feltet, skal fjernes, da temperaturen bør være så lav som muligt. For at ligne forholdene i universet bør genstanden udsættes for gammastråler. Den ultraplasmata, der kommer fra magnetfeltet, vil blive optaget af atomerne, og når det senere frigives, opstår vægttabet.

Hans Lauritzen.

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

KOSMOLOGI

Livet efter døden er nu!

(Ought to be translated).

I en serie indlæg søger Gerda at give os indblik i, hvordan intet er tilfældigt.

Spørgsmål om dette livs længde - om det evige liv - om hvad interesse rummenneskene kan have i os og meget andet dukker jo gang på gang op. I disse indlæg løftes en flig — lad os bruge vor sunde fornuft, vi må jo tage stilling — også til disse problemer — engang. De ligger langt fra den almindelige ufologi — men står man på tærne, kan man skimte dem.

HVAD ER DØDEN?

Sandheden viser sig tit og ofte at være langt mere enkel, end menneskene i deres visdom forestiller sig den.

I årtusinder har vi gransket og spekuleret over emnet: Hvad sker der, når vi dør? — I øvrigt har religionerne forlængst givet svarene, som desværre er blevet mistydet og mistolket. — Indvikletheden af dette spørgsmål bragte så stor forvirring, at der hos hele den vestlige verden opstod et begreb, som hedder „dødsangst“, som vi alle fra ganske små er blevet så stærkt indpodet, at det nu er som en medfødt egenskab hos os, der kan være næsten umulig at frigøre sig for.

Denne følelse af dødsangst må dog ikke forveksles med den instinktive selvopholdelsesdrift, som alt levende er i besiddelse af, og som ytrer sig i et naturligt forsvarsberedskab. Når et levende væsens liv er truet, sker der visse fysiske forandringer i legemet. Kirtler, der under normale forhold befinder sig i hviletilstand, begynder omgående at fungere. Binyrerne, f. eks. pumper adrealin ind i blodet og sætter derved legemet i en spændingstilstand, der for kortere tid giver os „overmenneskelige“ kræfter. Alt dette er en naturlig, åndelig-fysisk reaktion overfor begrebet: fare. Den kunstige reaktion, som vi før eller senere må lære at frigøre os fra, er den nøgne dødsrædsel — angsten for een eller anden form for hvide eller måske for udslættelse — eller — i visse tilfælde netop for, at udslættelsen ikke er en realitet.

Hvad sker der da, når vi dør?

Jeg har altid anset mennesker, der følte sig kompetente til at give præcise svar på det spørgsmål, for overmåde modige. For ligegyldig, hvilke åndskapaciteter du støtter dig til, findes der ikke noget menneske, der kan give dig svaret på, hvad der sker dig, når du dør, ligeså lidt som på, hvad der sker dig om en måned eller om ti år.

Det, der sker efter døden, er med stor sandsynlighed ligeså individuelt betinget, som vor øvrige skæbne er det.

Men lad os forsøge at konstruere, hvad der kan ske, mens vi støtter os til de kosmiske love — og derfor har både logikken og sandsynligheden på vor side.

Da vi beskæftigede os med årsagen til, at universet overhovedet blev skabt, fandt vi ud af eet eneste formål, som overskyggede alle andre: liv.

Fra ganske lille har jeg følt en dyb undren over, at Skaberen behøvede en speciel „himmel“, som var en slags harpeklingende ånde verden. I min barnlige enfold stødte det upraktiske i denne ordening mig, og jeg forbavsedes over, at han ikke i stedet benyttede alle stjernerne, som han selv havde skabt, og lod dem danne den himmel, hvor man kunne leve et liv, måske — ja, hellere end gerne — bedre end dette, men hvor der alligevel var en vis form for beskæftigelsesterapi i stedet for denne uproduktive strengekonkurrence.

Alt går i ring, og nu er jeg i den retning blevet som barn igen. Men det, der dengang var undren og forbavelse, nærmer sig nu visheden om, at man skal søge det store i det små (og at man kan lære visdom af de små). I dag er universet for mig lig med himlen i tusinde forskellige grader. Men da Jorden er en del af universet må den logisk også være en del af „himlen“.

Dette er indlysende også på en anden måde.

Fortsættes.

Så De tilbuddet på side 107 i sidste måned? Hvis De har set det, venter vi på Deres bestilling.

Tak til de, der har vist, at de både kan og vil — det er som bekendt i nøden, man lærer sine venner at kende!

Den amerikanske regerings uforståelige tavshedspolitik

I flere år er der i USA blevet udkæmpet en kamp om sandheden om eksistensen af uidentificerede flyvende objekter, UFO'er, mellem Pentagon (Det amerikanske Forsvarsministerium) og UFO forskningsgrupperne. Med henblik på regeringen er det for det amerikanske folk, specielt for de mange UFO venner og de, der har kendskab til UFO'ernes oprindelse, mere end beskæmmende, at der igen for kort tid siden fremkom en bog. Flying Saucers and the US Air Force, af oberstløjtnant Lawrence Tacker, som skal tage sig af den triste opgave at „bevise“, at UFOerne ikke eksisterer.

„Der findes ingen flyvende tallerkener“. Dette bliver udbredt gennem dagbladenes meldinger fra UPI i Washington. „Efter flere års undersøgelser har luftvåbnet ikke fundet noget bevis herfor . . . Al snakken om tallerkenerne er kun romantisk drømmeri“.

Når man tænker på, at lederen af NICAP, Major Donald Keyhoe, forfatter til de tre vigtige UFO bøger: Flyvende tallerkener fra Verdensrummet, The Flying Saucer Conspiracy og Flying Saucers: Top Secret, i årenes løb har kæmpet som en modig pioner i forreste kamplinie for frigivelsen af sandheden og har opnået højt værdifulde resultater, så virker tendensen i Tacker's bog ligefrem latterlig, når man igen anskueliggør tidligere situationer i dette tovtækkeri. Det håbløse Tacker-angreb er desto mere uforståeligt, fordi et forsøg på vildførelse af offentligheden bliver startet imod bedre viden. Allerede i 1956 blev det udbredt gennem den af Pentagon frigivne UFO dokumentarfilm, „at UFO'erne kommer fra verdensrummet“.

Allerede bogen: Flyvende tallerkener fra verdensrummet, af Donald Keyhoe viser os en officiel liste over luftvåbnets hemmelige beretninger. Disse beviser, at luftvåbnet officielt har indrømmet ikke at kunne forklare de usædvanlige rapporter fra piloter i luftvåbnet, marinen og civilflyvningen. Dr. Donald Menzel's og Dr. Urner Lidell's teorier er for længst blevet modbevist. Lederne af kontoret for marineforskning admiral Calvin Bolster's og admiral Delmar Fahrney's udtalelser leverer overbevisende beviser for at de flyvende tallerkener hverken er hemmelige våben fra USA eller Rusland. Af stor betyd-

ning er endnu i dag brevet fra forhenværende chef i luftvåbnets pressetjeneste Albert M. Shop, til det forlag, som udgav Major Keyhoe's første bog:

*Forsvarsministeriet, informationskontoret,
Washington 25, D. C. 26. januar 1953.*

*Henry Holt and Company,
383 Madison Avenue,
New York 17, N. Y.*

Herved anerkender vi modtagelsen af Deres brev for nylig vedrørende en påtænkt bog om „flyvende tallerkener“ af major Donald E. Keyhoe, tidligere i U. S. Marine Corps.

Her i flyvevåbnet kender vi major Keyhoe som en vederhæftig og nøjagtig skibent. Hans lange forbindelse og samarbejde med flyvevåbnet i vore undersøgelser af uidentificerede flyvende genstande gør ham kvalificeret til at betegnes som en af vore førende sagkyndige på dette område.

Alle de iagttagelsesrapporter og andre oplysninger, som major Keyhoe har anført, er efter hans opfordring blevet frigivet og stillet til rådighed for ham fra den flyvetekniske efterretningstjenestes arkiver.

Flyvevåbnet og dets undersøgelsesbureau, „Project Bluebook“ er bekendt med major Keyhoe's konklusion om, at de „flyvende tallerkener“ er fra en anden planet. Flyvevåbnet har aldrig benægtet, at denne mulighed foreligger. Nogle af vort personel tror, at der måske er nogle mærkelige naturfænomener, som er os fuldstændigt ukendte; men hvis de tilsyneladende styrede manøvrer, som mange kompetente iagttagere beretter om, er rigtige, så er den interplanetariske forklaring de eneste, der er tilbage.

Med højtægtelse

Albert M. Shop, sign.

Flyvevåbnets pressetjeneste.

I mellemtiden er der gået år, og UFO-forskningen har tilvejebragt utallige beviser for eksistensen af interplanetariske rumfartøjer. Med stor spænding læser vi passager fra Keyhoe's bog: Flying Saucers: Top Secret, der hedder det på side 235.

„Lou Cobin telefonerer til Major Keyhoe fra Washington: „Har De hørt, at Dr. Carl Jung har udsendt en bedømmelse af UFOerne?“ „Nej“, han er NICAP-medlem, men . . .“ „Det kommer lige over telegrafan. Han siger, at UFOerne er virkelige, og viser tegn på intelligent styring“. „Så det er virkelig en nyhed!“ „Det har berørt luftvåbnet ubehageligt. Jeg har lige talt med Major Tacker. Han sagde, at luftvåbnet aldrig har benægtet en sådan mulighed. De skulle nu engang bare have beviser““.

Om aftenen stod beretningen i bladet. Men kort derpå fulgte en ny bekendtgørelse, hvori det hed, at Dr. Jung var blevet forkert citeret. For at opklare dette sendte Major Keyhoe et luftpostbrev til Zürich. Dr. Jungs brev viste, at begge versioner var forkerte:

Küsnaçh — Zürich, den 16.8.1958.

Seestr. 228.

Ærede Major Keyhoe!

Mange tak for Deres venlige brev. Jeg har læst alt, hvad De beretter om UFOer, og jeg er abonnent på Deres NICAP-bulletin. Jeg er taknemlig for alle de opmuntrende ting, som De har gjort for at klarlægge UFO-realiteternes tornefulde problemer. Min specielle fordom udelukker hverken UFO'ernes fysiske realitet eller Deres adfærd. Men jeg er ikke i besiddelse af de tilstrækkelige beviser, som gør det muligt for mig at drage en endelig slutning eller løsning. De for mig tilgængelige beviser er dog tilstrækkeligt overbevisende til at vække min glødende interesse. Jeg følger med største sympati Deres arbejde og Deres møje for at eftervise sandheden i UFO-problemet.

Hvis det er rigtigt, at US Air Force eller regeringen tilbageholder uafviselige kendsgerninger, kan man kun sige, at det er en højst upsykologisk politik, men også den dummeste politik, som man kunne finde på. Intet befordrer rygter og panik mere end ukendskab. Det er en selvfølge, at sandheden skulle fortælles folk, thi sluttelig vil sandheden dog træde frem i dagens lys.

Der kan vel ikke findes noget større chok end brintbombens konstruktion, og dog ved enhver besked herom uden derfor at være faldet i afmagt.

Jeg forbliver, kære major,

Deres hengivne *C. G. Jung.*

Slei - Ole Henningsen.

Falske oplysninger

US-Air Force's falske oplysninger om et UFO.

Den 13. august 1960 blev der over Hollywood ved ca. 22,30 tiden set et stort, ovalt objekt. Kl. ca. 23,45 så politiofficererne Stanley Scott og Charles A. Carson det samme objekt eller muligt et andet UFO syd for Red Bluff. På grund af objektets mærkelige bevægelser antog de først, at det drejede sig om et fly i vanskeligheder, men så så de, at objektet ingen vinger havde. I hver ende af objektet skinnede et rødt lys, og langs siderne kunne man se hvide lys. Maskinen bevægede sig meget lavt. Da begge politifolkene standsede deres vogn, stoppede objektet også op for derpå at flyve i den modsatte retning. Det accelererede hurtigt og steg ca. 100 m opad, hvorefter det atter holdt stille. To gange nærmede objektet sig politivognen, under hvilket det sendte en rød lysstråle mod jorden som for at afsøge denne. En af politifolkene rettede sin projektor mod objektet. Objektet gled straks hurtigt bort. Under alt dette gav vognens radio en drønende tone fra sig. Dette skyldtes formentlig indvirkning af et magnetisk felt.

„Mens vi iagttog objektet“, forklarede Scott senere, „fuldførte det de mest utrolige bevægelser. Efter en stunds forløb kom endnu et objekt til. De blev et lille stykke tid sammen og udsendte røde lyssignaler. Så fløj de østpå og forsvandt“.

Andre vidner til dette var en fængselsbetjent ved navn Clarence Fry og 3 hjælpsheriffer, som havde hørt politivognens alarm over radioen. Omkring midnat havde de to politifolk udsendt den første meddelelse over deres radio og luftvåbnets radarstation bekræftede overfor pressen UFO-observationen.

„San Francisco-Examiner“ skriver: Radarstationen i Red Bluff erklærer, at et objekt omkring kl. 23,45 viste sig på skærmen netop på den tid, da det første gang blev set af de to politifolk.

Da NICAP søgte oplysninger om dette tilfælde hos luftvåbnet, svarede den officielle talsmand, oberstløjtnant Tacker, følgende:

„Vidnerne så en spejling stammende fra planeten Mars og de to lyse stjerner Aldebaran og Beta-geuse. Det drejer sig altså ikke blot om én temperatur-inversion, men om hele to inversioner“.

NICAP undersøgte derpå disse stjerners positioner ved den omtalte tid. Undersøgelsen blev foretaget af Walter N. Webb, docent ved Charles-Hayden-observatoriet i Boston. Hans erklæring lød således:

1. Mars og begge de omtalte stjerner befandt sig den 13. august 1960 omkring kl. 23,45 under horisonten.
2. Mars blev først synlig ca. 1 time senere. Aldebaran var knap synlig over horisonten kl. ca. 01,00, og Betageuse blev først synlig over horisonten kl. ca. 03,00.

Det er helt umuligt, at Mars, Aldebaran og Betageuse kan være de UFOs, som blev set den 13. august 1960 mellem kl. 23,45 og 00,45, og det kan jo heller ikke forklare skyggerne på radarskærmen.

Tilsyneladende har luftvåbnet ikke regnet med, at nogen ville gøre sig den ulejlighed at undersøge de nævnte stjerners position, da de gav denne falske oplysning. Grunden hertil kan man gisne om, nemlig bl. a.:

1. Straks at forfalske kendsgerningerne ved denne nye og vigtige iagttagelse for derved straks at stoppe den tiltagende interesse for UFO-problemet.
2. Men også for straks at slå enhver spekulation ned vedr. dette objekt fra Red Bluff, som blev set af et astronomisk observatorium og af luftvåbnets luftkontrol.

Dette uddrag af en NICAP-bulletin viser tydeligt, at US-Air-Force er ved at bringe sig i en uholdbar situation, idet de private UFO-organisationer stadig bringer sandheden frem.

UFO-Nachrichten - Oversætter E. Sløj.

**Fortæl dine venner, hvis du
er tilfreds med UFO-nyt.
Fortæl det til os, hvis du er
utilfreds.**

Lysende og usynlige UFO'er

(Ought to be translated).

Ioniseringen. Det er muligt, at de brændstoffer, man bruger til raketopsendelser, kan forbedres f. eks. ved anvendelse af ioniserede gasarter, men det er tvivlsomt, om man på denne måde kan opnå de enorme hastigheder og bratte sving, som UFOerne kan foretage. Fremdriften af UFOer frembringes uden tvivl ved ultraplasmad. v. s. magnetisme eller antityngdekraft, og ioniseringen af luften omkring UFOerne er langt snarere en bivirkning af selve fremdriften. Den ultraplasmad, der udsendes fra UFOerne, frastøder nemlig luftens molekyler og atomer på den måde, at elektronerne bliver stødt bort først, hvorved der opstår et ioniseret lag omkring UFOerne.

Lysende UFOer. Frastødningen fra ultraplasmad kan være så stærk, at endog en del af de mikroatomer, som atomerne er sammensat af, bliver frastødt med stor hastighed og optræder som lys. Atomerne (især elektronerne) udsender mikroatomer (lys) på nøjagtigt samme måde, som de ville gøre, hvis de blev opvarmet. Jo stærkere udsendelsen af ultraplasmad er, og jo mere fart UFOerne har desto kraftigere hvidblåt er lyset, der udsendes. Og omvendt hvis udsendelsen af ultraplasmad gøres svagere og derved farten mindre, forandres lyset til orange og rødt. Hvis UFOerne lander, og udsendelsen af ultraplasmad ophører, forsvinder lyset.

Usynlige UFOer.

Men det er ikke blot mikroatomer fra de tilstedende atomer, der frastødes, men også det lys, der kommer udefra mod UFOerne, bliver frastødt. Hvis ultraplasmadfeltet omkring UFOerne er overordentligt stærkt, bliver mikroatomerne frastødt med så stor hastighed, at de optræder som ultraviolette stråler eller måske endog som røntgenstråler. Det er altså en teknisk mulighed, så snart vi kan skabe et tilstrækkeligt kraftigt felt, men da vi ikke med vore øjne kan opfatte ultraviolette stråler, er UFOerne derfor usynlige for os. Flere rapporter om UFOer viser, at disse undertiden forsvinder på stedet, og forklaringen er altså, at ultraplasmadfel-

tet forstærkes. Lad os slå fast, at der ikke er tale om nogen dematerialisation, men at UFOerne stadig er der, hvilket bevises af, at de flere gange er blevet fotograferet, uden at det har været muligt at se dem med det blotte øje, da et objekt, der udsender ultraviolette stråler, vil komme med på en film, der jo er følsom overfor ultraviolette stråler og røntgenstråler. Hvis ultraplasmafeltets styrke formindskes tilstrækkeligt, kan mikroatomerne frastødes med en så lav hastighed, at de optræder om infrarøde stråler. Også i dette tilfælde vil UFOerne være usynlige, men det vil være muligt at fotografere dem med en infrarødfølsom film.

Lydreflekser. Fra officiel side tilskrives alle UFOer at være lydreflekser, satellitter, indbildning o. s. v. Enkelte lysfænomener skyldes nok også de lysfænomener, der kan forekomme, når der opstår uregelmæssigheder i Jordens magnetiske kraftlinier. Man kan tænke sig, at sådanne uregelmæssigheder kan opstå ved atombombsprængninger, kraftige raketopsendelser, forandringer i jordmagnetismen (da jordskorpen drejer hurtigere end det flydende indre), solpletter m. m. Uregelmæssighederne kan forårsage, at det opstår så kraftige magnetfelter, at mikroatomerne bortstødes fra området i form af lys. Hvis flere magnetiske kraftlinier støder sammen, vil et sådant felt skabes, og det vil evt. fjerne sig med stor hast ad de spiralformede magnetiske kraftlinier. Det vil se ud, som om det bevægede sig bort i zig-zag, og der foreligger da også rapporter om lysfænomener med sådanne bevægelser.

Lysende kugler. De forholdsvis små lysende kugler menes at tjene til observation for UFOerne. Men hvordan? For nyligt er der fremkommet et nyt kommandoapparat, som kan benyttes på afstande op til flere kilometer. Kommandoen gives. Mikroatomerne i lydbølgerne bliver i apparatet aksele- ret til en hastighed af infrarøde stråler. Modtageren har et apparat, der nedsætter hastigheden af de infrarøde stråler igen til lydbølger, og kommandoen kan derved opfanges over store afstande. Disse lysende kugler kan sikkert også afsende meddelelser som infrarøde stråler, lysstråler eller måske som ultraviolette stråler, der langt fra kan opfanges og forandres til lyd eller måske fjernsyn.

Forsøg med ioniserende gasarter. Praktiske forsøg kan udføres på flere måder. De ioniserede gasarter kan sikkert give en forøget fremdrift for raketter, da ionerne ikke har en beskyttende kappe af elektroner og derfor støder kraftigere mod molekylerne og atomerne i atmosfæren.

Forsøg med ultraplasm. Man må også gøre sig klart, at det tyngdekraftfelt, der omgiver UFOerne, består af ultraplasm, ligesom magnetisme består af ultraplasm. Forskellen er, at ultraplasm for at optræde som tyngdekraft må have langt mere fart på, end det har som magnetisme. Det gælder derfor om at bringe meget kraftige magnetfelter eller magneter op på en så kraftig rotation, at magnetismen optræder som tyngdekraft eller antityngdekraft. Flere forskere har allerede opnået vægtformindskelser ved at bringe magneter i kraftig rotation. Man vil sikkert kunne opnå gode resultater ved at lade store kugleformede magneter den ene lidt mindre og anbragt inden i den anden rotere meget hurtigt modsat hverandre. Der vil da blive skabt et tyngdekraftfelt både udenom kuglen og indeni kuglen. Især dette indre tyngdekraft- og magnetfelt vil kunne blive meget kraftigt, da det ikke kan slippe bort. Forsøgene må vise, om det er bedst, at der inden i kuglen er mange atmosfæres tryk eller lufttomt, meget høj eller meget lav temperatur o. s. v.

Hans Lauritzen.

Bliv medlem af S U F O I

Optagelsesbetingelser m. m. fås ved henvendelse til:

*Sekretariatet v. Leif E. Pedersen,
Kastrupvej 260, København, Kastrup.*

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

Vi opfordrer fortsat alle, som kan undvære UFO-materialer, om at forære det til vore biblioteker.

Har De noget, De kan undvære? De må gerne sende Deres bidrag til

P. C. Andersen, Violvej 5, Randers — eller
L. E. Pedersen, Kastрупvej 260, København,
Kastруп.

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder 5 kr.

Foredragsserien 48 billeder 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Litteratur

★

Hiemenz:

Jordiske fl. tall. Adamski og planetarerne kr. 3,80
Adamski.

Telepati kr. 7,00

Ombord i Rumskibene kr. 16,75

I øvrigt kan O. Biilmann, A/S Tysk Bogimport,
Vester Voldgade 83, København V, telf. Palæ 6016,
fremskaffe, hvad De måtte ønske af UFO-litteratur.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby,
telf. 87 83 60.

Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Blvd. 91⁴, F.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A,
Kbhv. V, tlf. VE 9415.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte,
telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf.
GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon
01 961303.

Kastруп I: Leif E. Pedersen, Kastрупvej 260, tlf. 01
50 05 22.

Kastруп II: I. Larsen, Soldugsvej 17.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf.
NO 8755.

Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67,
Kbh. S., telf. SU 9525.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh.
V, telf. 918 y.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.

Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.

Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045
24454.

Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.

Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1

Rødning, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødning,
telefon 048 41517.

Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.

Skive: K. O. Madsen, Højlundvej 15, telf. 1583.

Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.

Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.

Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN:

Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf.
09 11 99 20.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,

Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.

Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.

Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.

Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.

St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

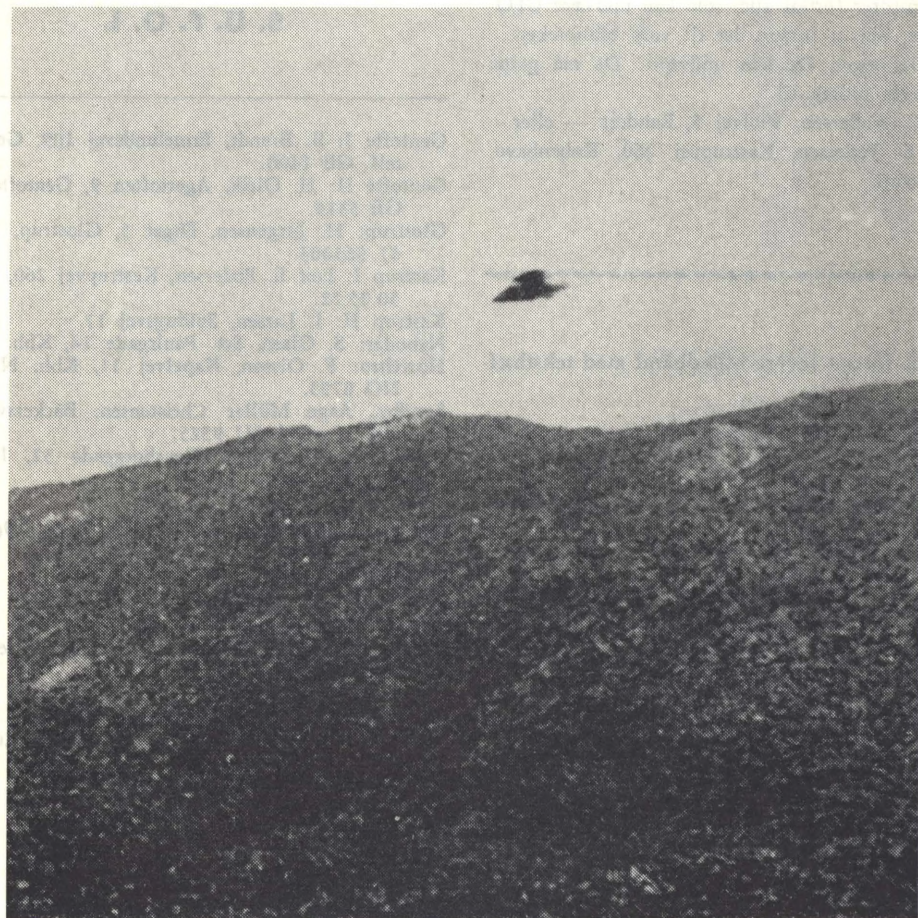
KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.

Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Ny-
havn 22.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.

Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltofts-
gade 8, Kbhv. K.

Flyvende tallerken over Sydamerikansk urskovsområde.

Bemærk ligheden med Adamski typen. Man kan ved nærmere eftersyn se den ene af de tre landingskugler fornedet til højre.

De store øde områder som jungle, ørken, bjerge og indlandsis for slet ikke at tale om havene, er steder, hvor tallerkentrafikken er intens.